

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 54.649/3
van 9 december 2013

avis 54.649/3
du 9 décembre 2013

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'tot wijziging van het
koninklijk besluit nr. 20 van
20 juli 1970 tot vaststelling van
de tarieven van de belasting
over de toegevoegde waarde en
tot indeling van de goederen en
de diensten bij die tarieven'

un projet d'arrêté royal
'modifiant l'arrêté royal n° 20,
du 20 juillet 1970, fixant les
taux de la taxe sur la valeur
ajoutée et déterminant la
répartition des biens et des
services selon ces taux'

Op 2 december 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Financiën verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 5 december 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo BAERT, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 9 december 2013.

*

Le 2 décembre 2013, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal 'modifiant l'arrêté royal n° 20, du 20 juillet 1970, fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux'.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 5 décembre 2013. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jan SMETS et Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseillers d'État, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo BAERT, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 9 décembre 2013.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid

“- dat de diverse actoren die actief zijn binnen hetzelfde segment van de sociale woningbouw op gelijke voet moeten worden behandeld wat het toepasselijk btw-tarief betreft;

- dat deze maatregelen in werking moeten treden op 1 januari 2014;

- dat dit besluit dus onverwijld moet worden genomen”.

De loutere affirmatie dat een nieuwe regeling in werking moet treden op een tijdstip in de zeer nabije toekomst is op zich onvoldoende om de spoedeisendheid te verantwoorden. Er dient immers te worden aangegeven waarom die regeling op dat welbepaald tijdstip in werking zou moeten treden.

De gemachtigde heeft in dit geval bij de motivering opgenomen in de adviesaanvraag nog volgende verduidelijking verstrekt, waaruit blijkt dat de adviesaanvraag inderdaad spoedeisend is:

“- Het ‘besluit van de Vlaamse regering tot concretisering van de voorwaarden om vennootschappen met sociaal oogmerk en verenigingen zonder winstoogmerk die wooninfracstructuren ter beschikking stellen aan personen met een handicap te erkennen’ treedt in werking op 1 januari 2014. Het is bijgevolg wenselijk dat het btw-tarief van 6 pct. voor de werken in onroerende staat mbt deze wooninfracstructuren vanaf die datum van toepassing is;

- het ‘Vlaams Woningfonds’, ‘het Fonds du logement des familles nombreuses de Wallonie’ en het ‘Fonds du logement de la Region de Bruxelles-Capitale’, dienen in het kader van het sociaal beleid door de Gewesten opgelegde opdrachten te vervullen respectievelijk ingevolge de Vlaamse wooncode, de le code Wallon de Logement en de Brusselse huisvestingscode. Zij kunnen niet worden aangemerkt als gewestelijke huisvestingsmaatschappijen in de zin van voornoemde rubriek XXXVI. Zij kunnen derhalve in de huidige stand van de wetgeving niet het verlaagd btw-tarief van 6 pct. genieten. In het verleden werden door bepaalde diensten evenwel afwijkende beslissingen genomen in die zin dat ‘Le Fonds du logement des familles nombreuses de Wallonie’ aangemerkt werd als ‘gemengde holdingmaatschappijen waarin de overheid de meerderheid heeft’ zodat zij het verlaagd btw-tarief van 12 pct. konden genieten (Kb nr. 20, tabel B, rubriek X). Voor het ‘Woningfonds van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest’ werd in het verleden dan weer beslist dat het voldeed aan de voorwaarden om het verlaagd btw-tarief van 6 pct. te kunnen genieten (KB nr. 20, tabel A, rubriek XXXVI). Ingevolge deze beslissingen is het gelijkheidsprincipe geschonden aangezien de VZW Vlaams woningfonds nog steeds 21 pct. dient te betalen voor de aan haar geleverde en gefactureerde privé-woningen, ondanks het feit dat de diverse woningfondsen gelijkaardige handelingen ontvangen en/of leveren. Deze toestand dient derhalve zo snel mogelijk te worden rechtgezet;

- de benamingen van de fondsen en de agentschappen die vermeld staan in rubrieken XXXII en XXXIII van tabel A stemmen niet meer overeen met de huidige benamingen zodat deze zo spoedig mogelijk moeten worden aangepast.”

Uit artikel 84, § 1, tweede lid, van de wetten op de Raad van State volgt dat de motivering van het spoedeisende karakter in de aanvraag moet worden vermeld. Gelet op de noodzaak zo spoedig mogelijk komaf te maken met de ongelijke behandeling, zal de afdeling Wetgeving uitzonderlijk toch advies geven, ondanks de zeer beknopte motivering van de spoedeisendheid. Voor de toekomst zal de adviesvrager erover moeten waken de adviesaanvraag zelf meer zorgvuldig en concreter te motiveren.

De aanvullende toelichting verstrekt door de gemachtigde zal alleszins moeten worden overgenomen in de aanhef van het te nemen besluit, teneinde de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State en de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde in staat te stellen om in voorkomend geval de wettigheid van de motivering te toetsen met hetzelfde inzicht in de werkelijke draagwijdte van de motivering zoals die aan de afdeling Wetgeving werd geboden door die aanvullende toelichting.

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe om, door wijziging van het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 'tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven', een uniform verlaagd tarief te bepalen voor bepaalde door gemeenschappen of gewesten ontwikkelde of ondersteunde initiatieven.

4. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt geboden door artikel 37, § 1, eerste lid, van het Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde (hierna: Btw-wetboek).

Er dient aan te worden herinnerd dat krachtens artikel 37, § 2, van het Btw-wetboek de Koning onverwijld een ontwerp van wet tot bekrachtiging van het te nemen besluit bij de Wetgevende Kamers dient in te dienen.

VORMVEREISTEN

5. Wat het begrotingsakkoord betreft, dient het volgende te worden opgemerkt.

In het vierde lid van de aanhef wordt melding gemaakt van de “akkoordbevinding van de Minister van Begroting”, terwijl die minister bij brief van 26 november 2013 aan de Minister van Financiën heeft laten weten het begrotingsakkoord niet te verlenen.

Uit – inzonderheid artikel 8 van – het koninklijk besluit van 16 november 1994 ‘betreffende de administratieve en begrotingscontrole’ blijkt dat het in laatste instantie aan de Ministerraad toekomt zich uit te spreken over de budgettaire implicaties van een ter goedkeuring voorgelegde regeling. Indien de minister bevoegd voor de begroting zijn begrotingsakkoord niet verleent, verhindert dit de Ministerraad niet die regeling alsnog aan te nemen.

Uit de notificatie van de Ministerraad van 28 november 2013 kan echter niet worden afgeleid dat de Ministerraad zich in de plaats van de minister bevoegd voor de begroting heeft uitgesproken over de budgettaire akkoordbevinding. Voor zover dit toch is gebeurd, zal van de akkoordbevinding verleend door de Ministerraad in de aanhef melding dienen te worden gemaakt.

In dit geval heeft de minister tot wiens bevoegdheid de begroting behoort, dit akkoord geweigerd. Vandaar dat in de aanhef geen melding kan worden gemaakt van de “akkoordbevinding” van de minister. Het betrokken lid van de aanhef dient dan ook te worden vervangen door volgende vermeldingen:

“Gelet op de weigering van akkoordbevinding van de Minister van Begroting, d.d. 26 november 2013;

Gelet op het besluit van de Ministerraad van ... om voorbij te gaan aan de weigering van akkoordbevinding van de Minister van Begroting;”.¹

¹ *Beginnelsen van de wetgevingstechniek – Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be), F 3-4-7.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

6. Uit de toelichting in het verslag aan de Koning bij artikel 1 van het ontwerp valt op te maken dat het de bedoeling is om privé-initiatieven die geen winst nastreven, toe te voegen aan de lijst van personen die het verlaagde btw-tarief van 6% genieten. Gevraagd waarom de ontworpen toevoeging in rubriek XXXII (“Privéwoningen voor gehandicapten”), § 1, 1°, van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 (zie onderdeel c) van de toevoeging) beperkt is tot verenigingen zonder winstoogmerk en vennootschappen met een sociaal oogmerk, met uitsluiting van andere rechtspersonen die geen winstoogmerk nastreven zoals bijvoorbeeld stichtingen, antwoordde de gemachtigde:

“Het besluit van de Vlaamse Regering [tot concretisering van de voorwaarden om vennootschappen met sociaal oogmerk en verenigingen zonder winstoogmerk die wooninfrastructuren ter beschikking stellen aan personen met een handicap te erkennen] voorziet momenteel uitsluitend in de erkenning van VZW’s en Vennootschappen met sociaal oogmerk. Indien deze regeling in de toekomst zou worden uitgebreid naar andere rechtspersonen zullen de nodige tekstuele aanpassingen worden gedaan.”

Artikel 3

7. De ontworpen toevoeging in rubriek XXXVI (“Huisvesting in het kader van het sociale beleid”), § 1, van tabel A van de bijlage bij het koninklijk besluit nr. 20 van 20 juli 1970 heeft betrekking op de gewestelijke woningfondsen, namelijk het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen, “le Fonds du Logement des familles nombreuses de Wallonie” en het Woningfonds van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Gevraagd waarom alleen die woningfondsen kunnen genieten van het verlaagde btw-tarief van 6%, en niet andere instanties met een analoge bij decreet of ordonnantie bepaalde opdracht inzake huisvesting in het kader van het sociaal beleid, antwoordde de gemachtigde:

“Zowel in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als in Vlaanderen en Wallonië, zijn er naast de gewestelijke huisvestingsmaatschappijen en de door hen erkende maatschappijen voor sociale huisvesting en de voornoemde Woningfondsen, nog andere instanties die aan de verplichtingen van de respectievelijke wooncodes (...) moeten voldoen. Om budgettaire redenen werden die andere instanties niet opgenomen in rubriek XXXVI van tabel A van de bijlage bij het KB nr. 20 inzake de btw-tarieven. Zij blijven dus onderworpen aan het normale btw-tarief van 21 pct.”

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.²

² Zie bv. GwH 28 februari 2013, nr. 24/2013, B.3.2.

Voor de verschillende behandeling die uit de ontworpen regeling voortvloeit, dient dan ook een verantwoording in voornoemde zin voorhanden te zijn. De adviesaanvrager doet er dan ook goed aan het gemaakte onderscheid in het verslag aan de Koning te verantwoorden in het licht van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Hierbij dient ermee rekening te worden gehouden dat alhoewel budgettaire beperkingen onvermijdelijk dwingen tot het maken van bepaalde keuzes, het gegeven van die beperkingen op zich geen verantwoording kan bieden voor de keuze die concreet wordt gemaakt. Een meer pertinente verantwoording is derhalve noodzakelijk.

*

1. Selon l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée par la circonstance :

« - dat de diverse actoren die actief zijn binnen hetzelfde segment van de sociale woningbouw op gelijke voet moeten worden behandeld wat het toepasselijk btw-tarief betreft;

- dat deze maatregelen in werking moeten treden op 1 januari 2014;
- dat dit besluit dus onverwijld moet worden genomen ».

La simple affirmation selon laquelle des nouvelles mesures doivent entrer en vigueur à un moment situé dans un avenir très proche est en soi insuffisante pour justifier l'urgence. Il faut en effet indiquer pourquoi elles doivent entrer en vigueur à ce moment précis.

En l'occurrence, le délégué a encore précisé comme suit la motivation mentionnée dans la demande d'avis, confirmant en effet son caractère urgent :

« - Het 'besluit van de Vlaamse regering tot concretisering van de voorwaarden om vennootschappen met sociaal oogmerk en verenigingen zonder winstoogmerk die wooninfrastructuren ter beschikking stellen aan personen met een handicap te erkennen' treedt in werking op 1 januari 2014. Het is bijgevolg wenselijk dat het btw-tarief van 6 pct. voor de werken in onroerende staat mbt deze wooninfrastructuren vanaf die datum van toepassing is;

- het 'Vlaams Woningfonds', 'het Fonds du logement des familles nombreuses de Wallonie' en het 'Fonds du logement de la Region de Bruxelles-Capitale', dienen in het kader van het sociaal beleid door de Gewesten opgelegde opdrachten te vervullen respectievelijk ingevolge de Vlaamse wooncode, de le code Wallon de Logement en de Brusselse huisvestingscode. Zij kunnen niet worden aangemerkt als gewestelijke huisvestingsmaatschappijen in de zin van voornoemde rubriek XXXVI. Zij kunnen derhalve in de huidige stand van de wetgeving niet het verlaagd btw-tarief van 6 pct. genieten. In het verleden werden door bepaalde diensten evenwel afwijkende beslissingen genomen in die zin dat 'Le Fonds du logement des familles nombreuses de Wallonie' aangemerkt werd als 'gemengde holdingmaatschappijen waarin de overheid de meerderheid heeft' zodat zij het verlaagd btw-tarief van 12 pct. konden genieten (Kb nr. 20, tabel B, rubriek X). Voor het 'Woningfonds van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest' werd in het verleden dan weer beslist dat het voldeed aan de voorwaarden om het verlaagd btw-tarief van 6 pct. te kunnen genieten (KB nr. 20, tabel A, rubriek XXXVI). Ingevolge deze beslissingen is het gelijkheidsprincipe geschonden aangezien de VZW Vlaams woningfonds nog steeds 21 pct. dient te betalen voor de aan haar geleverde en gefactureerde privé-woningen, ondanks het feit dat de diverse woningfondsen gelijkaardige handelingen ontvangen en/of leveren. Deze toestand dient derhalve zo snel mogelijk te worden rechtgezet;

- de benamingen van de fondsen en de agentschappen die vermeld staan in rubrieken XXXII en XXXIII van tabel A stemmen niet meer overeen met de huidige benamingen zodat deze zo spoedig mogelijk moeten worden aangepast ».

Il résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 2, des lois sur le Conseil d'État, que la motivation de l'urgence doit être indiquée dans la demande. Dès lors qu'il s'impose de mettre un terme aussi rapidement que possible à la différence de traitement, la section de législation

donnera néanmoins un avis, à titre exceptionnel, malgré la motivation très sommaire de l'urgence. À l'avenir, le demandeur d'avis devra veiller à motiver plus minutieusement et plus concrètement la demande d'avis proprement dite.

En tout état de cause, la précision complémentaire apportée par le délégué devra être reproduite dans le préambule de l'arrêté envisagé afin de permettre à la section du contentieux administratif du Conseil d'État et aux cours et tribunaux de l'ordre judiciaire d'apprécier, le cas échéant, la régularité de la motivation avec la même perception de sa portée réelle que celle que cette précision complémentaire a apportée à la section de législation.

*

2. Conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

3. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet, en modifiant l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 'fixant les taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et des services selon ces taux', de fixer un taux réduit uniforme pour certaines initiatives développées ou soutenues par les communautés ou les régions.

4. Le fondement juridique de l'arrêté en projet se trouve à l'article 37, § 1er, alinéa 1er, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée (ci-après : C.T.V.A.).

Il faut rappeler que l'article 37, § 2, du C.T.V.A., impose au Roi de déposer sans délai devant les chambres législatives un projet de loi de confirmation de l'arrêté envisagé.

FORMALITÉS

5. À propos de l'accord budgétaire, il convient d'observer ce qui suit.

Le quatrième alinéa du préambule fait mention de « l'accord du Ministre du Budget », alors que, par courrier du 26 novembre 2013, ce ministre a fait savoir au Ministre des Finances que l'accord budgétaire était refusé.

Il résulte – notamment de l'article 8 de l'arrêté royal du 16 novembre 1994 'relatif au contrôle administratif et budgétaire' qu'il appartient en dernier ressort au Conseil des ministres de se prononcer sur les incidences budgétaires de mesures soumises pour approbation. Si le ministre qui a le Budget dans ses attributions ne donne pas son accord budgétaire, rien n'empêche le Conseil des ministres de les prendre malgré tout.

Il ne peut toutefois se déduire de la notification du Conseil des ministres du 28 novembre 2013 que celui-ci s'est substitué au ministre qui a le Budget dans ses attributions pour se prononcer sur l'accord budgétaire. Si tel est néanmoins le cas, le préambule devra faire mention de l'accord budgétaire donné par le Conseil des ministres.

En l'occurrence, le ministre qui a le Budget dans ses attributions a refusé cet accord. Le préambule ne peut dès lors pas faire mention de « l'accord du Ministre du Budget ». L'alinéa concerné du préambule sera donc remplacé par les mentions suivantes :

« Vu le refus d'accord du Ministre du Budget du 26 novembre 2013;

Vu la délibération du Conseil des ministres du ... permettant de passer outre au refus d'accord du Ministre du Budget; » ¹.

EXAMEN DU TEXTE

Article 1er

6. Le commentaire de l'article 1er du projet mentionné dans le rapport au Roi permet de conclure que l'intention est d'ajouter des initiatives privées, qui ne poursuivent pas de but de lucre, à la liste des personnes qui bénéficient du tarif réduit de la T.V.A. de 6 %. À la question de savoir pourquoi l'ajout en projet dans la rubrique XXXII (« Logements privés pour handicapés »), § 1er, 1°, du tableau A de l'annexe de l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 (voir le point c) de l'ajout) est limité aux associations sans but lucratif et aux sociétés à finalité sociale, à l'exclusion d'autres personnes morales qui ne poursuivent pas de but de lucre, telles que les fondations par exemple, le délégué a répondu :

« Het besluit van de Vlaamse Regering [tot concretisering van de voorwaarden om vennootschappen met sociaal oogmerk en verenigingen zonder winstoogmerk die wooninfrastructuur ter beschikking stellen aan personen met een handicap te erkennen] voorziet momenteel uitsluitend in de erkenning van VZW's en Vennootschappen met sociaal oogmerk. Indien deze regeling in de toekomst zou worden uitgebreid naar andere rechtspersonen zullen de nodige tekstuele aanpassingen worden gedaan ».

¹ *Principes de technique législative - Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, Conseil d'État, 2008, à consulter sur le site Internet du Conseil d'État (www.raadvst-consetat.be), F 3-4-7.

Article 3

7. L'ajout en projet dans la rubrique XXXVI (« Logement dans le cadre de la politique sociale »), § 1er, du tableau A de l'annexe de l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 concerne les fonds de logement régionaux, notamment le Fonds du Logement des familles nombreuses de Wallonie, le « Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen » et le Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale. Interrogé sur le point de savoir pourquoi seuls ces fonds de logement peuvent bénéficier du tarif réduit de la T.V.A. de 6 % et pas d'autres organismes qu'un décret ou ordonnance a chargés d'une mission analogue en matière de logement dans le cadre de la politique sociale, le délégué a répondu ce qui suit :

« Zowel in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als in Vlaanderen en Wallonië, zijn er naast de gewestelijke huisvestingsmaatschappijen en de door hen erkende maatschappijen voor sociale huisvesting en de voornoemde Woningfondsen, nog andere instanties die aan de verplichtingen van de respectievelijke wooncodes (...) moeten voldoen. Om budgettaire redenen werden die andere instanties niet opgenomen in rubriek XXXVI van tabel A van de bijlage bij het KB nr. 20 inzake de btw-tarieven. Zij blijven dus onderworpen aan het normale btw-tarief van 21 pct ».

Selon la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, une différence de traitement ne peut se concilier avec la règle constitutionnelle de l'égalité et de la non-discrimination que si elle repose sur un critère objectif et si elle est raisonnablement justifiée. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier en tenant compte du but et des effets de la mesure concernée ainsi que de la nature des principes en cause; le principe d'égalité est violé lorsqu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé².

La différence de traitement qui résulte des mesures en projet doit dès lors faire l'objet d'une justification en ce sens. Le demandeur d'avis ferait donc bien de justifier la distinction opérée, dans le rapport au Roi, au regard des articles 10 et 11 de la Constitution. À cet égard, il faut tenir compte du fait que bien que des restrictions budgétaires imposent inévitablement de faire certains choix, ces restrictions sont en soi impuissantes à justifier l'option concrètement retenue. Une justification plus pertinente est par conséquent requise.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT

² Voir par exemple C.C., 28 février 2013, n° 24/2013, B.3.2.